

సాక్షి కథకామలే

కవిత

త్రే సువర్ణ భావో సూర్యుడు వడమటి దిక్కున అస్తమించి జోతున్నాడు అప్పటివరకు వోపిగా ఎదురు చూస్తున్న వీడి లైట్లు తమ ప్రకాశాన్ని చాటుతున్నాయా అన్నట్లు ఒక్కసారిగా వెలిగాయి

లత చేతిలో రవయిత్రి పేజీలు త్వరత్వరగా తిరుగుతున్నాయి నవల వరసలో విమ్పిస్తున్న ఆమె సారథి రాకని గమనించినట్లులేదు. వస్తూనే రెండు చేతులతో ఆమె కళ్ళు మూసేశారు అమ్మ దొంగా ఆ మాత్రం కనుక్కోలేననుకున్నారా అంటూ గట్టిగా అతని చేతులను తొలగించ ప్రయత్నించింది సారథి చేతులు తీసేస్తూ, చీకటిపడిన విషయంకూడా గమనించలేదన్నమాట ముప్పాళ్ళ రంగనాయకమ్మగారి నవలమైన చేతికందిందాయారోజు? చిన్నగామందహాసంచేస్తూ అన్నాడు లత ముప్పాళ్ళ రంగనాయకమ్మ నవలలంటే ప్రాణం విడుస్తుందన్న విషయం మెరిగిన సారథి

ఉండండి. లైటువేస్తూ మనీమునిగ నవ్వుకుంటూ స్క్విప్ వద్ద కెళ్ళిన లత ఒక్కసారిగా వెనక్కి వ్రత బోయింది మరుక్షణం సారథి దాహుద్వయంలో చిక్కుకుంది ఆమె చేతివేళ్ళు అతని చేతిలో వున్నాయి బాగా షాక్ కొట్టినట్లుంది కదూ? ఆమె నయంగా అడిగాడు కొంచెంగా షాక్ కొట్టింది యిప్పుడేం లేదంటూ అతనినుండి విడిపించుకోబోయింది కాని అతను మరింతగట్టిగా ఆమెను తన హృదయానికి అదుముతున్నాడు. అనుకోని ఈ సంఘటనకు బెదిరిన లేడిసిల్లరా ఆమె పారిపోయింది ఆమె వెళ్ళినవైపుచూస్తూ నిల్చుండి పోయాడు సారథి.

ఏం నాయనా సారథి అలానే విచ్చుంది పోయావు? కూర్చోవటంకూ సరస్వతమ్మగారు అమ్మాయ్ లతా మీ మాష్టారు వచ్చారంటూ విరిచారు.

లత యేమీ యెరుగనలే సారథి కూర్చునివున్న రూమోవలికి వచ్చింది సారథి క్రేగంట ఆమెని

చూస్తూ నవ్వుకున్నాడు ఆమె సిగుతో తలవంచేసుకుంది. సరస్వతమ్మగారు కానీ తో ప్రత్యక్షమయ్యారు.

లతా నివూ తీసికో కానీ " సారథి ఆందివ్వబోతుండగా నేను నాల్గంటలకే తాగాను ఇప్పుడేం కానీ నాకింకా మీరుతాగండి" అన్నది సరస్వతమ్మగారు పనుండంటూ వెళ్ళిపోయారు

మీ ఆడ వాళ్ళందరికీ ఆ ముప్పాళ్ళ రంగనాయకమ్మ నవలలంటే అంతపిచ్చేమిటి అతను ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూ అడిగాడు. ఏం? ఆడ వాళ్ళకే అని ఎందుకనుకుంటున్నారు? ముగవాళ్ళు చదవరా? నూటిగా చూస్తూ అన్నది చదవరనికాదు నేననేది ఎక్కడనుంది ఆడవాళ్ళ ఆమె నవలలంటే పడినస్తారు బహుశా ఆమెని ఆడవాళ్ళ తరపున ఒక దేవతగా లెక్కించవచ్చు ఎప్పుడూ మగ వాళ్ళను దుయ్యబడుతున్నారా అంటే అలా అంటే అతను ఆగడు ఇలాంటి కామెంట్స్ లత ఇచ్చేటి కెన్నో విన్నది అందుకే కొణిక్కూడా దుయ్యబడు తుండనే ఎందుకనుకోవాలి? వున్న విషయాల్ని రాస్తుండనుకోకూడదూ? ఏమో ఆ పేకవేడలు నవల చదివే వుంటావు నీ మగ వాడైనా ఆడదాన్ని అంతగా హింసిస్తాడంటే నేను చస్తే నమ్మను గంభీరంగా అన్నాడు

లత వెంటనే అందుకుంది అనలు అది కథ కాదట. నిజంగా జరిగిన విషయాన్ని కొంచెం మార్పు చేసి రాసిందట ఆ విషయం తెలుసా మీకు:

నే నమ్మను సరే నమ్మని వాళ్ళని నమ్మించవలసింది ఉండం వ్యర్థం ఆ సంభాషణ యింకెంత వరకు పోయేదో ఆనందరావుగారి రాకతో అంతటితో ఆగిపోయింది

ఏం సారథీ మాతలి ఈ సంవత్సరం మంచి మార్కులతో పాస్ కావాలి మరి సారం రోజులు చెబుతున్నావా ఆనందరావుగారు రోజు ఈ విధంగానే అడుగుతూ వుంటారు సారథీ లత యిద్దరూ వినయంగా తలచుతారు

అది అంబోబాద్ మహానగరం ఆ సరసం లా కాలేజీ ప్రెసిపాల్ ఆనందరావుగారు. వారి సరీమణి సరస్వతి. వారికి సంతానంలేదు వారింటనే పెద్దగుతోంది వారి మేన కొడుకు లతాదేవి. లతాదేవి బి ఏ ముంచి యర్ యల్ బి సెకండ్ యియర్ చదువుతోంది. ఆమెకి సారథి అనేఅతన్ని బ్యూటిఫుల్ గెట్టిందావు ఆనందరావు. సారథికూడ అదే కాలేజీలో సెనియర్స్ వున్నాడు సారథి లతలమధ్య అసరాగం పెంపొందుతుంది ఆనంద రావుగారుగాని సరస్వతమ్మగారుగాని వారి అనురాగానికి యెట్టి అటంకమూ కల్గించరు బహుశా ఆ జంట చూడముచ్చటగా వుంటుంది

ఆ రోజు సారథివచ్చి సారం మొదలు పోలేడు లత మధ్యమధ్య తన పండహాలను. నివృత్తిచేసుకోవటం అలవాటు ఆ రోజుకూడ రొన్ని ప్రయత్నం గింది మాష్టారు మధ్యాహ్నం ముందు క్లాస్ రూమ్ లో భర్తా విడాకులు తీసుకుంటే భర్త యిచ్చునడిగా భార్య

యిష్టపడకపోతే భర్త ఊరికి వెళ్ళి నగం భార్యకు చెందు తుందని చెప్పారు కాని భార్య యిష్టపడి భర్తకూడ యిష్టపడితే కేసు యోలా వుంటుందో చెప్పాలూ అంది లత.

అవును అవిషయంకెప్పుడం మర్చిపోయాను వెరీ సింపుల్ యిద్దరూ హాయిగా విడిపోవచ్చు కాని భర్త నగం ఊరికి భార్యకు రావడం లాంటి వేమీకుదరవు ఈకేసులో సారధి విడమర్చిచెప్పాడు.

ఇక యారోజు కీలెనన్ చార్జిండిమాష్టారూ రేపు చెప్పడమేకాని లత ఆవలించింది. ఏర్పాదేవి నప్పడే ఆహ్వానించేస్తున్నావన్న మాట వున్నకం మూసేపూ లేదాడు అతను పెళ్ళివైపు చూస్తూ నిల్చుంది పోయింది. అయ్యో మాష్టారు బుక్లో నుండి ఎడికట్లు దీ పేపరు. క్రిందపడిన పేపరు తీసింది లత.

వద్యును నేను పెళ్ళిచేసుకోలేను ఇది నా బల హీనతే కావచ్చు నా దాద్యత నిర్వర్తించడానికి నేనామెను పెళ్ళి చేసుకున్నా మనహూర్తిగా ప్రేమించలేను. నాకూ కోరికలున్నాయ్ బీదవాడికి కావచ్చు. అలా అని బీదవాడికి ప్రేమించేవాళ్ళు లేదా ? నా భార్య నేను కొడుకున్నట్లుగా వుండాలి.

చదివిన లత గట్టిగా నిట్టార్చింది నిద్ర పట్టిక అటూ యిటూ కడుతాలోంది ఆలోచనలు జోరిగి లాగా ముసురుకుంటున్నాయి ఫలితం కోసం ఎదురు చూస్తోంది తన జీవితం చివరికెలా గవుతుందో నన్ను ఆందోళన చెందసాగింది ఎప్పటికో నిద్ర ఎట్టింది. సారధిని తనచూ ఏవేవో భయంకర క్షతులు వేరు చేస్తున్నట్లు కలలు కలత నిద్ర ఆ రాత్రి ఆమెకు లభించింది

రెండవరోజు ఇంపాలా బీబిరో ఆగింది సాయం సమయం లత సారధి యిద్దరూ బీబిరో ప్రక్క ప్రక్కనే కూర్చున్నారు వేళ్ళతో యిసుకలో గీతలు గీస్తోంది సారధి ఆమె ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు నీతో చాల ముఖ్యమైనవిషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను నీ సలహా కోరుతున్నాను ఉపోద్ఘాతంగా మొదలుపెట్టాడు

ఆమె గుండెవేగం హెచ్చింది ఏం చెప్పాలాదో నని అతనివైపు చూస్తోంది అతని చూపులు ఆమెని కలవరపరచాయి సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయింది అతను ఆమె ముంగురులు సవరిస్తున్నాడు విజంగా నీవీ రోజు నాకోసం దివినుండి దిగివచ్చిన దేవతలాగున్నావు మెల్లగా అంటున్నాడు ఆమె కనురెప్పలు బిరువుగా వారిపోయినయ్ పడవలవాళ్ళు వాళ్ళవాళ్ళు సడవల్ని ఒడ్డుకుచేర్చుకుంటున్నారు మబ్బుదట్టంగా ఎట్టినందువల్ల మనక చీకట్లు ఆవరించినయ్ బుటప చినుకులు ప్రారంభమయ్యాయి ఆమె చలికి అతనికి దిగ్గరగా వచ్చింది ఇద్దరూ కారుదగరకు నడిచారు. డోర్ తెరిచిపోయిన ఆమె చేతనలాగేపట్టుకున్నాడు అతని శరీరం విచిత్రంగా వులకించింది ఆమె అంగ సౌష్టవం అతన్ని విచ్చివాల్టి చేస్తోంది ఆమె చిత్రంగా అతన్ని పెనవేసుకుంది. చిగురుటాకుల వంటి ఆమె లేత పెదవులపై అతనిపెదవులు మతారంగా చుంబించ బోయినయ్ ఎక్కడో పిడుగు పడినట్లుంది ఇద్దరూ విడిపోయారు. యోవనంలో

వున్న వారిద్దరి సరనరాలకూ వ్యాపించిన విద్యుత్తు ఒక్కసారిగా వదిలివచ్చింది

సారధి లతతో ఆ విషయమై ప్రస్తావించడానికి సందేహిస్తున్నాడు ఎలాగో దైత్యం చేసి చెప్పాలనుకున్నప్పుడు సమయం కలిసి రావడం లేదు లతను చూస్తే అన్ని విషయాలు మర్చిపోతాడు ఆమె కళ్ళలోని మెరుపుకి చీకడచూతాడు అలా ఆమెని చూస్తూంటే అతని విచారమంతా మాయమౌతుంది

సారధి ఏ విషయమైతే చెప్పడానికి తటసూ యిస్తున్నాడో ఆ విషయం లత పూహించగలదు అతని నోటినుండి వచ్చే ఆ మాటలకోసం ఆమె వేదీయుండోంది ఆమె ఓసిక తగ్గిపోయింది ఇక ఏ విధంగానైనా తనే ఆ విషయాన్ని అతనితో చెప్పాలని నిర్ణయానికొచ్చేసింది ఆరోజు లత.

వద్యులతా నీ కథ వగటి కలలు ప్రతిభ వారపత్రికలో వేశారు చూశావా అబ్బు ఎంత బాగా రాశావు మనోరమా శ్యామలా నువ్వు సంతోషంతో మెచ్చుకున్నాడు వాళ్ళంతా వద్యులత క్లాస్ మేట్స్ ది ఏ సెకండ్ యియర్ వదువుతున్నాడు వద్యులత ప్రకాశరావుగారి యేకైక పుత్రిక. తల్లి తండ్రి ఆయనే లక్షలకు వారసడు.

నేను మీకంటే ముందే చూశాను చిన్నగా నవ్వుతూ జవాబిచ్చింది ఎవ్వలత పాల్ యిప్పుంటూ అందరూ మూగారు. వద్యుకు పెళ్ళిచూపులు చాల అందంగావున్నాడు. వద్యు అతన్నే తన భర్తగా మనసులో నిశ్చయించుకుంది ప్రకాశరావు గారు కాబోయే అల్లుడిని లండన్ సంపదానికి అంగీకరించారు వాళ్ళ కోరికపై లండన్ నుండి వచ్చాక వివాహంచేసుకుంటా వన్నాడా కాబోయే అల్లుడు సంతోషంగా అంగీకరించారు ప్రకాశరావు గారు పెళ్ళిపోయే రోజునా తనతోయేమన్న చెబుతాడేమోనని యెదురుచూసింది లత కాని అలా జరగలేదు ఒక్కమాటకూడ ఆమెతో మాట్లాడలేదు సిగ్గుకాబోయినవి సరిపెట్టుకున్నారు

వద్యు అతన్ని గురించి కలలు కనేది తనకు ఉత్తరాదేమైనా ప్రాస్తాదేమోనని ఎదురుచూవేది. కాని అవి ప్రకాశరావుగారి పేరునవచ్చేవి కొన్నాళ్ళకది కూడలేదు ఒకసారి అనుకోకుండా ఓ ఉత్తర వచ్చింది

నన్ను క్షమించండి అని అడిగే అత్తర నాకు లేదు. పద్యని నేను వివాహం చేసుకోలేను కారణం అడగొడ్డు మీరు లక్షలకు వారసలు, మంచి సంబంధం తీసుకురాగలరు మీరు నాకు యిచ్చిన డబ్బు త్వరలో తిరిగి యిచ్చేస్తాను

ప్రకాశరావుగారు గుండెజబ్బు మనిషి ఈవార్త విన్న వెంటనే అతని లాన్ను విడచాడు

వద్యుమామయ్య ఆనందరావుగారు ఆమెని తిరిగి మనిషిని చేయగలిగారు యల్ యల్. ది చదివి విస్తున్నారు ఆరోజు వద్యు వాళ్ళ క్రామికి క్రొత్త మాష్టారు వస్తారని విద్యార్థిని విద్యార్థులంతా ఎదురు చూస్తున్నారు. బట్టలతో మందపాటి కళ్ళద్దాలతో కొంచెం బొజ్జరాబోయే ఆయన్ని గురించిన వారి పూహ లిది

వారి పూహల్ని తారుమారు చేస్తూ అందమైన యువకుడూ క్రాసులో అడుగుపెట్టాడు స్టూడెంట్స్ కళ్ళు ఆ కృత్యాన్ని ప్రకటించినయ్ వద్యు ప్రమాన్యడిపోయింది అవును నేను పౌరవహటం లేదు ఆయనే ఆయనే ఆమె మనస్సు అక్రోశించింది తనకు బాగా గుర్తు. ఆరుకుగుంపుగూం. ఎత్తుకు తగిన లావు గుండెక్కోకి చొచ్చుకునేట్లు చూచే ఆ అందమైన కళ్ళు. ఇక పైన ఆలోచించలేకపోయింది చివరి పీరియడ్ ఎలాగో గడిచి యింటి కొచ్చేసింది

ఆనందరావుగారు లత ద్వారా ఈ విషయాన్ని తెలుసుకున్నారు వాళ్ళిద్దరూ మూడో మనిషికి తెలియకుండా యేదో రహస్యంలా మూలాడుకున్నారు లత కన్నీళ్ళు తుడిచి ఓదార్పారు సమయంకోసం సిగ్గిస్తోంది లత. తన సమస్య తీరే విధానం ఆలోచిస్తోంది.

సారధి లతనువద్యు స్నేహుల అల్లుడు పోయింది వారి అనురాగం మూడుపువ్వులు ఆరు కాయలుగా వర్షిల్లాలని ఆనందరావుగారు సరస్వతమ్మగారు మనసారదీనించారు

ఆరోజు లత సారధి యాము సర్దుతోంది. సారధి స్నానం చేస్తున్నాడు అతని దైర్ఘ్యంనుండి ఒకటి రెండు వేళలు రాలి క్రిందబద్దాయి రెండు మూడు సంవత్సరాల క్రితం దైరీ అది ఆ పేజీలో యిలా వుంది కొన్ని సంవత్సరాలనుండి వేదిస్తున్న ప్రశ్నకు జవాబిది వద్యును వివాహమాడలేను నేనూ మగవాణ్ణి నాకూ కోరికంటటాయి బీదవాడికి ప్రేమించే హక్కువుంది నాకూ నా భార్య అందంగా వుండాలనివుంది వద్యును ఆరోజు చూశాను. ఆ ఆకారం చూస్తే యిప్పటికీ నాకు భయంగావుంది శరీరం ఎముకల గూడులావుంది. కళ్ళు వేసవికాలం గుంటూరుబావులంత లోతుగా వున్నాయ్ చేతులు కాళ్ళూ చీపురు పుల్లలా నైలానుకున్నాయ్ అర్ధపంజరానికి ఆమె కీలేదా లేదు ఆమెని నేను వివాహం చేసుకోవాలా? అసంభవం

లత కళ్ళు వర్షించడానికి సిద్ధంగా వున్నాయ్ నిజమే ప్రైసాయిద్ నన్నాస్తితికి తెచ్చింది అనుకొంది

రెండవరోజు లత వస్తూనే నేనోకథ రాశాను. సుఖాంతం చేయమంటారా? దుఖాంతం చేయమంటారా? అన్నది ముందు కథ చదవనీ తరువాత చెబుతా కథ చదివిన సారధికి ముచ్చెప్పులులు పట్టినయ్ లత రెండు చేతులూ పట్టుకొని నన్ను క్షమించగలిగితే క్షమించు. అడిగే అత్తరకూడ ఈ దొర్నాగ్యుడికి లే దంటూవాపోయాడు

అయ్యో కథ చదివి అంత యిద్దరపోతారేం లత గంభీరంగా అన్నది ఇదేం కథ కాదులే లతా నా కామాత్రం ధానం లేదనుకున్నావా? ఆమెని గుండెల కడుముకుంటూ అన్నాడు లత అతన్ని అల్లుడుపోయింది. పార్కులో రెడియోలో ధానుమతి గొంతు శ్రావ్యంగా వినవస్తోంది. మనసును మల్లెల మాలులగానే

